A°. 1844. N°. 51.

VRIJDAG DEN 26ten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *April* 1844.

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie*, zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Annaatje* en haren Zoon *Pietje*; toebehoord hebbende aan J. G. BALFOUR VAN BURLEIGH. — En

2°. Aan de Slavin *Clasina* en hare Dochter *Coba*, en de Slavin *Mary Bollers*; toebehoord hebbende aan R. KIRK; — en dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ANNA VISSER.
PIETER VISSER.
2°. CLASINA MORE.
ELISA MORE.
MARY BOLLERS GRAHAM.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

(11554) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen van het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS bij publieke inschrijving verkoopen:

10 Vaten SUIKER,

van de Plantaadje *Borel* ⅑ aandeel; aankomende PATRICK HAYNES nom. ux.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot Zaturdag den 27sten dezer, des voormiddags ten 9 ure.

De Kooper of Koopers zal of zullen gemelde Suiker voor eigene rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 24 *April* 1844.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den* 25 *April* 1844.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 27sten dezer maand, des voormiddags ten *negen* ure, van de Boedels: E. DREES, J. L. W. LEERS en W. ADELMAN.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
(11574) F. C. COBLIJN.

(11575) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op *HEDEN*, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen: de volgende SLAVEN, voor *verschuldigde Belasting* in Executie genomen, als:

Kaatje, aankomende MARY van BURNS.
Philida, aankomende GRACIA van WICHERS.

Alsmede voor den Vrijdom:

Jan, ten name van FREDERIK JAN STUGER.

Paramaribo, den 26 *April* 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

(11538) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een jaar en zes weken*, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De KATOEN-PLANTAADJE *SARAH* cum annexis, gelegen in het Opper-district *Nickerie*, tusschen de Plantaadjen *Burnsaide* en *Leasowes*, aankomende JOHN BENT, en op den 15den April 1844 onder Sequestratie gebragt

Paramaribo, den 22 *April* 1844.
T. M. SCHOTBORGH,
Exploicteur.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 22sten dezer, de Engelsche Schoener Jane, Kapt. J. Blacgrove, naar Demerary. — Passagier: de Heer B. C. d'Azevedo.

Den 24sten, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, naar Demerary.

(In het Neder-district Nickerie.)

Den 6den Maart jl., het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull; lading: 160 vaten Suiker.

Den 13den, het Schip Equator, Kapt. J. G. Kunst; lading: 160 vaten Suiker, 3 vaten en 3 balen heele Koffij. — Beiden naar Rotterdam

Den 18den het Schip Nickerie Packet, Kapt. C. Hoffker, naar Amsterdam; lading: 296 vaten Suiker, 29 balen heele Koffij, 30 balen schoone Katoen en 8 vaten Rum (960 gallons.)

Idem, de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. G. M. Pousland, naar New-York; lading: 214 vaten Melassie, 881 pond Koper en 135 pond Tin.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 17den tot en met den 21sten April 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven als:

BEVALLEN: Den 20sten, Clasina van Sluijter, zoon. — Den 21sten, Johanna Maria Helkus, zoon. — Idem, Johanna Albertina Morgenstond, dochter. — Den 22sten, Simica Maria Abendanon, Echtg. van wijlen Frederik Rudolph Buschman, dochter. — Den 23sten, Wilhelmina Henriette von Nuijs, Echtg. van Cornelius Kaersenhout, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN: Den 22sten, een kind van het mannelijk geslacht van Hendrika Bartina Goudman, Echtg. van Garrelt Habben Garrels. — Idem, een kind van het mannelijk geslacht van Debora Robles Echtg. van Abraham Abarbanel.

OVERLEDEN: Den 19den, de Invalied Hendrik Andries, 40 jaren. — Den 20sten, Julianna Frederika, dochter van Petronella Johanna Visser, 3 jaren en 3 maanden. — Den 21sten, Watsen Muller Mooi, Bootsman aan boord van het Schip de Stad Zwolle, Kapt. S. Y. Parma, 28 jaren. — Idem, Hendrika Bartina Goudman, Echtg. van Garrelt Habben Garrels 38 jaren en 17 dagen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

KEULEN, *22 February.*

Een in onze Courant geplaatst correspondentie-artikel, den 10den dezer maand Februarij van de Turksche grenzen gedagteekend, bevat de volgende berigten: » Halil Pacha heeft Kapitein Walkers afzetting formeel moeten intrekken en daartoe het voorwendsel genomen, dat bij het besluit over die zaak misverstanden hadden plaats gehad. Ondertusschen heeft de Porte aan het Britsche gezantschap toch voorstellingen gedaan en het doen opmerken, hoe de geldverlegenheid, waarin zij zich bevindt en die haar alle mogelijke bezuiniging tot pligt maakt, haar evenwel in de noodzakelijkheid zal brengen om ten opzigte der hooge bezoldiging, welke Walker geniet, eene verandering te maken; niettemin zou men, ingeval men er toe komen moest hem zijn afscheid te geven, voor eene schadeloosstelling zorg dragen, die of in eene geldelijke vergoeding of in eene verleening van den admiraals-titel met halve soldij bestaan zou kunnen. Het ordesteeken met brillanten, dat men den Heer Walker afgevorderd had, verblijft hem nu natuurlijkerwijs. — Over den toestand van Albanie en Thessalie ontvangt men nog aanhoudend zeer bedenkelijke berigten, en is men voor eenen opstand in gemelde provincien uiterst bezorgd. Hieruit verklaart zich het voorkomend en genadig gedrag, hetwelk de Porte jegens den tegenwoordig te Konstantinopel aanwezigen Albanezischen partijganger Tafil Busi in acht neemt, ten einde hem zelven, en door hem zijnen talrijken aanhang in die gewesten, in hunne trouw jegens de Porte te bevestigen. Tevens echter heeft de rijksraad op aandringen van Namik-Pacha besloten, alle noodige voorzorgen te nemen, en reeds zijn nieuwe aanmerkelijke zendingen van troepen en geschut naar de bedreigde provinciën vertrokken. — Om zich de stoffen, die tot kleeding der armee vereischt worden, met meer gemak te verschaffen, is de Porte thans met de oprigting van drie fabrijken op eene groote schaal bij Nicomedie bezig, en zoowel machinen als werklieden van buitenslands zijn reeds in tamelijk aantal aangekomen, edoch het bijzondere ongeluks gesternte, hetwelk al de nieuwere ondernemingen der Porte schijnt te vervolgen, doet zich ook weder bij deze bemerken, alzoo het oord, waar men de fabrijken heeft opgerigt, een der ongezondste van geheel het Turksche rijk en een groot gedeelte der werklieden reeds de slagtoffers der aldaar heerschende kwaadaartige koorsten geworden is. De jongste over Salonichi ontvangene berigten uit Griekenland leveren een niet zeer aangenaam beeld der nationale vergadering. De strijd der *autochthonen* tegen de *heterochthonen* (inboorlingen tegen buitenlanders), dat is, voor het palikarismus tegen de beschaving, scheen gedurig heviger te ontbranden, waardoor in alle gevallen eene gunstige uitkomst der tegenwoordige beraadslagingen, tot onberekenbaar nadeel voor het land, vertraagd wordt, zoo niet nog andere treurige gevolgen daaruit komen te ontstaan. De palikaren verklaren, dat zij zelven minister- en presidenten-plaatsen bekleeden willen, nadat zij lang genoeg hebben moeten toezien, hoe vreemdelingen zich daarin te goed gedaan hebben. — De op hand zijnde keus van eenen nieuwen metropolitaan in Moldavie wekt de algemeene belangneming, vooral in zoo verre als de vraag daarmede in verband gebragt wordt, of deze hooge geestelijke voortaan van het patriarchaat te Konstantinopel, dan wel van de synode te Petersburg moet afhangen. Daschkoff is voor de uitspraak ten behoeve der synode ijverig werkzaam; doch, naar men zegt, heeft hij de stemming in het land tegen zich.

FRANKFORT, 3 *Maart.*

Uit Weenen wordt geschreven, dat de bankiershuizen Schmidt en Sina, eene geld-

leening van 1 600,000 fl. c. m. voor den aartshertog Carel van Oostenrijk hebben op zich genomen, waarvoor de heerlijkheid Friedeck, in Opper-Silezië, is gehypothekeerd geworden. De des betreffende schuld brieven geven jaarlijks 4 pCt interest en werden a pari genegocieerd. Voor zooveel men weet is, misschien uitgenomen Rotschild, daarvan niets naar onze plaats gekomen.

EGYPTE.

ALEXANDRIE.

Boghos-Bei is dood! Sedert jaren lij dend, had zijne ziekte nogtans, op de laatste dagen van zijn leven, geen ernstige bezorgdheid gewekt, maar plotseling hebben de kenteekenen zich veranderd, en na driemaal vierentwintig uren bezweek de bijna 76 jarige grijsaard onder het geweld der krankheid. Hij is den 9den Jan. overleden. Dat de Pacha in hem, dien hij sedert meer dan 35 jaren als zijne geleid-ster volgde, den trouwsten en misschien den bekwaamsten zijner dienaren verliest, hieraan is geen twijfel. Moet men nu aan eene schreeuwende ondankbaarheid van den kant des onderkonings of alleen aan den invloed der Turksche voor oordeelen tegen alles wat Christen is toe schrijven, hetgeen bij de begrafenis van den eersten minister is voorgevallen? Eene circulaire van Saki-Effendi (in dezelve stedehouder van Mehemed-Ali genoemd) en het antwoord daar op verwittigden den 9den al de consul van het sterfgeval en behelsde het verzoek om, verzeld door al de aanwezige leden hunner onderscheiden natiën, de begrafenis bij te wonen Al de hier residerende consuls, of derzelver plaatsvervangers, vervoegden zich, in volle uniform en door al de notabelen hunner natiën gevolgd, op het bepaalde uur in het sterfhuis Maar niet een eenig beambte der regering, niet een eenig vertrek vonden zij tot hunne ontvangst gereed. Weinig minder dan de 2000 Europeërs hebben het lijk van Boghos paleis tot aan de Armenische kapel, waar het bijgezet is, verzeld; niet een enkel Turk volgde den stoet, daarentegen was er dien dag eene volksmenigte van minst genomen 15000 Arabieren op de been, die, aangedreven door hunnen haat, tegen den overledene, de Europeërs onder het uiten van allerlei scheldwoorden en beregingen omgaf. Een stoot, een slag zou misschien tot schrikbarende tooneelen geleid en het leven der consuls en der overige Europeërs in gevaar hebben kunnen brengen. Geen piket sol daten was er, geene muzijk, ja zelfs geen policie dienaar om het dringen van het volk te keer te gaan! Verscheiden consulaten hebben klagten naar Kario gezonden; nog hebben wij van daar geen antwoord. Algemeen heerschte het geloof, dat Boghos-Bei onmetelijke schatten bijeen geschraapt had. Met zekerheid kan ik u echter melden, dat hij hier aan onze beurs aanzien lijke schulden nalaat, terwijl zijne levens wijs-gewis niet verkwistend geweest is. — Gehaat door de grooten, door het volk, ja zelfs door een groot gedeelte der Europeërs, omdat hij alles op het spel zette, wanneer hij dacht, den Pacha eenig voor deel te kunnen verschaffen, schijnt zelfs deze laatste het offer, hetwelk zijn dienaar van zijne populariteit aan hem bragt, niet te willen erkennen.

— *Den 23sten.* De Onderkoning moet in grooten toorn geraakt zijn, toen hij door berigten der consuls vernam, dat zijne hier wonende grooten alle eerbetooningen, bij de plaats gehad hebbende begrafenis, aan Boghos-Bei geweigerd hadden; thans schuift de een de schuld op den ander, evenwel zou het wel mogelijk zijn, dat enkele tot loon op de vesting geplaatst wierden. Den 10den is de kist met het lijk van Boghos-Bei in den voor hem gereed gemaakten grafkelder nedergelaten, en nu ten minste waren al de Turken bij de plegtigheid tegenwoordig, gelijk ook een bataillon der garde met muzijk en vaandel. — Artim-Bei is tot opvolger van den overledene als minister van koophandel en van buitenlandsche zaken benoemd, hij zal moeite hebben om de rekeningen der regering met de onderscheiden handelshuizen in orde te brengen, want tot vele derzelve bezat de afgestorvene alleen den sleutel.

Of de EED uit onze Wetboeken en Belastings-wetten behoort *geschrapt* te worden.

Bij de behandeling der groote wet zeide de heer **Bruce**: *»Wil men hier den eed niet aannemen, dan moest men dien uit alle onze wetboeken, uit alle onze belastingswetten schrappen.*

Wij gelooven, dat daarmede aan de zedelijkheid der natie geene ondienst ware bewezen. Immers zoo als de zaken nu staan, heeft de eed weinig of liever in 't geheel geen kracht, deels, omdat hij niet meer op zijnen juisten prijs wordt geschat, deels, omdat de regering ten naauwste genomen min bevoegd schijnt te zijn om hem af te nemen.

De eed is eene, met uitdrukkelijke beroeping op God den alwetenden en regtvaardigen, gegevene verzekering van de waarheid eene gegeven zaak, waarbij men eenen werkdadigen God zich voorstelt als getuige niet alleen, maar ook als handhaver der afgelegde verklaring.

De eed is ten allen tijde geweest eene solemnele handeling, die alleen bij zaken van groot gewigt te pas kwam, en wat is hij nu? een alledaagsch werk. Het is niet genoeg dat de ambtenaar bij het aanvaarden zijner betrekking den eed aflegt van alle deelen zijner dienst getrouwelijk te zullen waarnemen maar voor alle bagatel len, soms voor twee drie op eenen dag moet hij een bijzonderen eed afleggen. Wat is daarvan het gevolg? dat men den eed als bloote formaliteit beschouwt. Dat dit waar is, blijkt daaruit genoegzaam, dat men het noemt: *ik ga eens vloeken.* Ik heb dit zelf meer dan eens alzoo hooren uitdrukken. Dit is af te keuren, maar het bestaat daarom even goed, en de overtuiging dat de eed niets meer is grijpt in op de publieke opinie.

Wij vragen nu welke dienst de staat kan hebben van eene handeling, die men als niets beteekenend beschouwt? Wat mag men dan verwachten van eenen eed, door dwang afgeperst. De bewering van geheimen, het behoud van vermogen staat tegen over eenen eed, die door 's Rijks ambtenaren voor eene ijdele formaliteit wordt gehouden. Men noeme het slecht, zedeloos, en het is niet anders, maar duizenden zullen aan den eed de beteekenis geven, waarmede hij reeds gelijkt is, en..... men verlage den eed niet nog dieper, maar schaffe dien liever af, te meer daar onze regering als men het ten naauwste neemt, min bevoegd schijnt te zijn, om den eed af te nemen.

De eed kan niemand aan den staat verbinden, want hij is eene godsdienstige handeling, en de staat als zoodanig is niet godsdienstig. Hij beschermt wel alle bestaande eeredienstcn, maar heeft er zelf geen. De regering is buiten de godsdienst maar daar niet in. De regering kan de bescherming voor zich niet inroepen van iets, dat zij buiten *haren* kring gesloten heeft.

Het is niet eens vereischte, dat een ambtenaar van den staat, een lid der kamers, een minister of zelfs de koning tot eene der bestaande godsdiensten behoort. Men kan hoog of laag ambtenaar, lid van een der kamers, ja zelfs koning zijn, en niet gelooven dat er een God bestaat, of ten minste dat er eene voorziening werkt Ja maar zegt men, de regering geeft geen rekenschap van haar geloof, maar vordert het slechts van den eedpligtigen; zoo gebiedt het dan eene verklaring die zij zelve voor nul en geener waarde *kan* houden. Maar zie eens wat de eed beteekenen moet, afgelegd door mannen, die aan geenen werkdadigen God gelooven. Stel eens, dat wij eenen koning kregen, die met dit schrikkelijk ongeloof is besmet, zal hij den heiligen eed op de grondwet afgelegd, voor meer dan een pompeuse formaliteit houden, en kan hij wel anders? zonder dien eed evenwel wordt hij niet gehuldigd. Waarlijk dat is paarlen voor zwijnen, of schoon dan ook in hermelijn gedoscht, geworpen, en dit moest toch de regering niet doen, daarvoor kost ze te veel geld. De geloovige christen en jood, en ook de gemoedelijke naturalist zal op ja en neen geloof verdienen, maar de zedelooze lacht met den eed, en als men dien tot een bagatel of tot een dwangformule verlaagt, zal, het is schrikkelijk maar toch waar, de geheele natie aan denzelven waarde en kracht ontzeggen, meineed zal voor trouw doorgaan, ten minste voordeel aanbrengen, en de half gemoedelijke zal zijn verontrust geweten te vrede stellen met de spreuk van vroegeren tijd over te nemen: een gedwongen eed is God leed.

ADVERTISSEMENTEN.

Heden nadenmiddag ten *half vier* ure, overleed na een kortstondig lijden van slechts *zes* dagen, mijne hartelijk geliefde Echtgenoote HENDRIKA BARTINA GOUDMAN, in den ouderdom van 38 jaren en 17 dagen, — mij nalatende een Kind welke te jong is zijn verlies te beseffen.

Paramaribo, den 24 April 1844.

11573) G. H. GARRELS.

Te Koop op voordeelige voorwaarde:

(11544) Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Graven-* of *Soldaten Straat*, La B No. 27, met het daaraan behoorende stuk Land, tot over de *Sommeldijk Kreek*, zeer geschikt voor Plantaadje-bewoners; aankomende den Heer S. J. KLEIN, — en te bevragen bij SOESMAN & DE LEON.

***Paramaribo**, den* 20 *April* 1844.

(11551) De ondergeteekende zal op aanstaanden Maandag den 29sten dezer, des namiddags ten 4 ure, ten sterfhuize van wijlen Mejufvrouw THERESIA van WALDERS, alhier in de *Saramacca Straat*, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, publiek doen verkoopen:

MEUBILAIRE GOEDEREN, HUISRAAD, GOUD en ZILVER, en Gouden SPECIEN, GLAS- en AARDEWERK, VEE, enz.

Alsmede: *een vier riems TENTVAARTUIG.*

Zullende de GOEDEREN één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Voorts:

Over zes weken, den preciesen dag nader te bepalen, door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS: het *HUIS* verdeeld in *twee KAMERS*, staande en gelegen aan de *Saramacca Straat*, uitkomende aan de rivier *Suriname*, bekend onder La. E. No. 18 Nieuwe Wijk.

Wordende eindelijk degenen, welke deugdelijke vorderingen hebben ten laste gemelden Boedel THERESIA van WALDERS, verzocht, daarvan Rekeningen ten spoedigste bij den ondergeteekende in te zenden, ten einde bij accoord bevinding betaling te erlangen; gelijk ook die aan dezelve verschuldigd zijn, verzocht worden, voldoening te presteren, ten einde onaangenaamheden voor te komen.

Paramaribo, den 22 April 1844.

VARENHORST,
Testamentair Executeur.

(11571) De ondergeteekende op deszelfs vertrek staande, zal op den 29sten dezer, ten sterfhuize van Mejufvrouw THERESIA van WALDERS, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ publiek doen verkoopen:

Eene zeer goede familie Slaven, bestaande in zes koppen, als: *Kokin, Waschmeid, Naaisters en Voeteboei.*

Paramaribo, den 24 April 1844.

D. W. KRÖNER.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.